

Ὁ ἔχων γρόμπους ἢ κόμβους ἢ θρόμβους κ.τ.θ., ἐνθ' ἂν.: Τὸ σορόπι ἐγένηκε γροβιαστό (σορόπι = σιρόπι) Κρήτ. (Κίσ.) Συνών. γρομπουλιαστός.

γρόμπολα ἡ, ἀμάρτ. γρόβολα Κρήτ. γροβόλα Κρήτ. γρόμπολο τό, "Ηπ. (Δρόβιαν.)

Ἐκ τοῦ Ἑνετ. *gropolo*.

1) Κόμβος, τρίμμα, ψιχίον "Ηπ. (Δρόβιαν.) 2) Ἐξόγκωμα, ὄζος, οἶδημα, πρήξιμον Κρήτ.: "Ἐπεσα καὶ ἔκαμα μιὰ γρόβολα 'ς τὸ κούτελο. "Ἡπαιξέ μου μιὰ βετοριά 'ς τὴ γεφαλὴ καὶ ξάνοιξε ἀκόμη τὴ γροβόλα. Συνών. γρομπάδι, γρομπάλι 3, γρόμπος 3, γρομπούλι 3, πρη-σκάρι. 3) Εἶδος ἀχλαδίου Κρήτ.

γρομπολιά ἡ, ἀμάρτ. γροβολέ Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὖς. γρόμπολα.

Εἶδος ἀχλαδιᾶς.

γρόμπος ὁ, Ἰκαρ. — Α. Πουλιαν., Τὸ Θλαμέν. Νησ., 7. — Λεξ. Βλαστ. γρόβος "Ἀνδρ. (Γαύρ.) Θήρ. Κρήτ. (Ζερβιαν. Κίσ. Νεάπ. Σέλιν. κ.ά.) γρόβος Κέρκ. Παξ. γρόμπους "Ηπ. (Ζαγόρ.) Στερελλ. γρόβους Σάμ. σγρόμπους "Αθῆν. σγρόμπους Μακεδ. (Κοζ.) χρόμπους Τῆν. (Πύργ.) γροῦμπους "Ηπ. Πελοπν. (Κορινθ.) — Λεξ. Βλαστ. Δημητρ. γροῦβος "Ηπ. (Ἰωάνν.) γροῦβος Κέρκ. (Αὐχιν.) γρούμπους "Ηπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ.) γρούβους Σάμ. σκροῦμπους Θεσσ. (Λάρ. Πήλ.) Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *gropo* = κόμβος, ρόζος.

1) Κόμβος, ρόζος, θρόμβος, βῶλος "Αθῆν. "Ηπ. (Κουκούλ.) Ἰκαρ. Κρήτ. (Ζερβιαν. Κίσ. Νεάπ. Σέλιν. κ.ά.) Παξ.: Θέλου νὰ βρῶ ἓνα κρονήσιον θκόπ', ἀλλὰ νὰ 'χ' κι ἓνα καλὸ γροῦμπου 'ς τοὺν πάτου (θκόπι = ραβδί) Κουκούλ. Τὸ στρω-μα ἔχει ὅλο σγρόμπους καὶ δὲν μπορῶ νὰ κοιμηθῶ "Αθῆν. Τὸ σιρόπι δὲν ἔπηξε καλὰ κ' εἶναι σγρόμπου - σγρόμπου αὐτόθ. Αὐτὸ τὸ σακκὶ εἶν' ὅλο γρόβοι - γρόβοι Παξ. Τὸ μαξιλάρι ἐγένηκε ὅλο γρόβους, μόνο βγάλε τὸ βαδάκι νὰ τ' ἀνεφουφονδώσης (= διὰ τῶν χειρῶν νὰ τὸ ἀναδεύσης) ἐπὶ πτίλων, ἐρίων, βάμβακος) Νεάπ. Τὸ μετὰξι πὺ κλώθω εἶναι γεμᾶτο γρόβους αὐτόθ. Τὸ ξύλο τσ' ἐλιάς ἔχει γρόβους καὶ δὲ βλανιάρεται καλὰ Κίσ. Ὁ μουνσταλευρὲς ἐγένηκε γρό-βους - γρόβους, γιατί τοῦ 'βαλα πολὺ ἀλεύρι Ζερβιαν. Τὰ δά-χτυλά τους γρόμπου - γρόμπου καὶ ξερὰ σὰν ξύλα, σὰν σκαρ-μόξυλα, πὺ λὲς καὶ δὲν νιώσανε ποτὶ τους τὴ γλύκα τ' ἀ-παλοῦ χαδιοῦ καὶ τοῦ ψηλαφημοῦ Α. Πουλιαν., ἐνθ' ἂν. Συνών. βόλος 7 δ. 2) Μᾶζα σφαιροειδὲς καὶ στερεά, τεμάχιον κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον στρογγύλον "Ηπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Κρήτ. Μακεδ. (Κοζ.) Στερελλ.: "Ἐνα γρόμπου τυρὶ Στερελλ. Κάθε ἀπόγεμα τρώω ἓνα ρούκουνα ψωμί κ' ἓνα γρόβο μυζήθρα (ρούκουνα = γωνία) Κρήτ. Κά-θιτι κουντά 'ς τοῦ τζάξ' σὰ σγρόμπους Κοζ. Τοῦ ψωμί μὴ στέκει γρόμπους 'ς τοῦ στομαχ' Ζαγόρ. Συνών. βό-λος 7 δ. β) Μετων., ἄνθρωπος χαμηλοῦ ἀναστήματος ἀλλὰ εὐτραφὲς "Ηπ. (Ζαγόρ.): Τὶ γρόμπους εἶν' αὐτός! Συνών. βόλος Β 1. 3) Ἐξόγκωμα, ἐξοίδημα, τύλος "Αθῆν. "Ἀνδρ. Θήρ. Ἰκαρ. Κέρκ. (Αὐχιν. κ.ά.) Κρήτ. (Ζερβιαν. Κίσ. Σέλιν. κ.ά.) Παξ. Σάμ. — Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.: Τ' πέταξι ἓνα βράχον 'ς τοῦ κιφάλ' κι τοῦ 'καμι νὰ ἓνα γροῦβου Σάμ. Τοῦ 'δωκε μιὰ ραβδιά 'ς τὴ γεφαλὴ καὶ τοῦ 'καμε ἓνα γρόβο σὰ δὲ καρύδι Κίσ. "Ἐχω ἓνα γρόβο 'ς τὸ πόδι, γιατί τὸ στρα-μπούληξα "Ἀνδρ. (Γαύρ.) "Ἐκανα γρόμπο 'ς τὸ κεφάλι Ἰκαρ. "Ἐχει ἓνα σγρόμπο κάτω ἀπ' τὸ λαιμό. "Αθῆν. "Ἐχει ἓνα γρόβο 'ς τὴν πλάτη κι ἅμα τὸν 'γγίξης, τοῦ πονεῖ Παξ. Τὸ

ἀσκι εἶναι τρύπιον εἶναι ἀπὸ γρόβο (εἰς τὸ σημειῖον δηλ. ἐκεῖνο τὸ ζῶον, γίδα ἢ πρόβατον κτλ., ἐπασχεν ἀπὸ γρόμπου, δηλ. δοθιῆνας οἷτινες ἐσχημάτιζον ὑποδόρια ἐξογκώματα) αὐτόθ. Ὁ γροῦβος εἶναι μέσα κι ἀπόξω σηκῶν' ἓνα κουν-κούρι (= ἐξόγκωμα) Αὐχιν. Συνών. γόντζος 1, γρομπάδι, γρομπάλι 3, γρόμπολα. 4) Γρόνθος "Ηπ. (Ζαγόρ. Ἰωάνν. κ.ά.) β) Τὸ περιεχόμενον τῆς συγκε-κλεισμένης παλάμης, ἢ ποσότης τὴν ὁποίαν δύναται νὰ χω-ρέσῃ αὕτη "Ηπ. — Λεξ. Βλαστ. 5) Χρηματικαὶ ἀποταμιεύ-σεις ἀποκρυπτόμεναι ἀπὸ τοὺς ἄλλους Κρήτ. (Κίσ. κ.ά.) Σάμ.: Θὰ τὰ π'λήσουν οὐλα κι θὰ τὰ κάμουν γρόβου Σάμ. Εἶ-ναι τσιφούτης καὶ μαζώνει γρόβο τσι παράδες του, ἐτσὰ θαρεῖ πὺς θὰ κάμη χαῖρι Κίσ. Συνών. κομποδέμα.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γρόμπος "Αθῆν. Στε-ρελλ. (Λεβάδ.) καὶ Γροῦμπος "Αθῆν. Κρήτ. (Μοῖρ.) Πελοπν. (Κιάτ. Ξυλόκ. Σπάρτ. Τρίπ.)

γρομπούλα ἡ, ἐνιαχ. γροβούλα Κρήτ. (Κίσ. κ.ά.) σγρουμβούλα Πελοπν. (Γαργαλ.) χουρβούλα Εὔβ. (Στρόπον.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γρομπούλι ὡς μεγεθυντ.

Μεγάλος θρόμβος, βῶλος, ὄγκος χειροπληθής, σφαιρικὴ ποσότης συγκρατούμενη διὰ τῆς μιᾶς παλάμης ἐνθ' ἂν.: "Ἀφηκε ἀνακάτωτο τὸν τραχανᾶ καὶ τώρα πὺς θὰ τότε φᾶμε μὲ 'φτοῦνες 'φτοῦ τὶς σγρουμβούλες! Πελοπν. (Γαργαλ.) Νὰ πᾶς κοδά 'ς τ' ἀλέτρι νὰ σπάης τ'ς χουρβούλες μὲ τὸ τσαπὶ Εὔβ. (Στρόπον.) Μοῦ πέταξε νὰ χουρβούλα χιόν' αὐτόθ. Θέλου ψουμί, ψαρούδα κι βούτυρον χουρβούλα (= μιὰ χεριὰ βούτυρο) αὐτόθ. Δὲν ἐξύμωσε καλὰ τὴ ζύμη κ' ἐδὰ ἀπαδήχνη γροβούλες - γροβούλες τ' ἀλεύρι, ἀνή-ψητο (ἐδὰ = τώρα, ἀπαδήχνη = συναντᾶται, ἀνήψητο = ἄ-ψητο) Κρήτ. (Κίσ.)

γρομπουλάκι τὸ ἐνιαχ. γροβουλάκι Κρήτ. (Ζερβιαν. Κίσ. Σέλιν. κ.ά.) γροβολάκι Α. Κρήτ. σγρουμβουλάκι Πε-λοπν. (Γαργαλ.) γρομπ'λάξ' "Ηπ. Στερελλ. (Φθιώτ.) χουρ-βουλάκι Εὔβ. (Στρόπον.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γρομπούλι διὰ τῆς ὑποκορ. καταλ. -άκι.

1) Μικρὸς γρόμπος 1, μικρὸς θρόμβος Α. Κρήτ. Δ. Κρήτ. (Ζερβιαν. Κίσ. Σέλιν. κ.ά.) Πελοπν. (Γαργαλ.) κ.ά.: Ἡ φάβα ἔγινε ὅλο σγρουμβουλάκια ἀνακάτου τήνε! Γαργαλ. Σφάξαμε μιὰ κόττα καὶ 'φονδε τὴν ἀνοίξαμε εἶχε οὐλο σγρουμβουλάκια 'ς τ' ἄνδρα τῆς αὐτόθ. Ἡ ζύμη εἶναι γεμάτη γροβουλάκια, γιατί δὲ δὴ ζύμωσες καλὰ Κίσ. Ὁ ἀσβέστης π' ἄσπρισε ἦτονε πολλὰ πηχτὸς κ' ἐγέμισε ὁ τοίχος γροβαλάκια αὐτόθ. "Ἐσφιξα τὸ σπυρὶ κ' ἔβγαλε ἓνα γροβουλάκι πῦο αὐτόθ. 2) Μετων., γρόμπος 2β, γρο-μπούλι 2δ, τὰ ὅπ. βλ., "Ηπ.: Αὐτὴ ἡ κοπέλα εἶναι ἓνα γρομπ'λάξ' (πολὺ κοντὴ εἰς τὸ ἀνάστημα καὶ εὐτραφής). 3) Μικρὸς γρόμπος 3, γρομπούλι 3, τὰ ὅπ. βλ., Α. Κρήτ. Δ. Κρήτ. (Ζερβιαν. Κίσ. Σέλιν. κ.ά.) Στερελλ. (Φθιώτ.) κ.ά.: "Ἐβγαλα ἓνα γρομπ'λάξ' 'ς τοῦ σβέρκου μ' Φθιώτ. Οἱ γάβες τση εἶναι γεμᾶτες γροβουλάκια ἀπὸ τὸ φλεβίτη Κίσ. "Ἐβγαλα ἓνα γροβουλάκ' 'ς τὸ 'τζόνευρο καὶ δὲ βορῶ νὰ πατήσω ('τζόνευρο = τὸ νεῦρο τῆς κνήμης) αὐτόθ. "Ἐνα γροβολάκι πέταξα 'ς τὸ γόνατο Α. Κρήτ.

γρομπούλι τό, "Ηπ. (Μέγα Περιστ. Ξηροβούν.) Τσχ-κων. — Λεξ. Αἰν. γροβούλι Κρήτ. (Ζερβιαν. Κίσ. Σέλιν. κ.ά.) γρομπουλί Ζάκ. (Μαχαιράδ.) "Ηπ. (Ἀργυρόκ. Δερβίτσ.

Ζαγόρ. Κόκκιν. Λάκκα Σούλ. Ξηροβούν.) γρομπούλι "Ηπ. (Ιωάνν.) Κεφαλλ. Πελοπν. (Αιγιάλ. Βλαχοκερ. Βερεστ. Δάρα 'Αρκαδ. Κοντογόν. Κορινθ. Λακεδ. Φιγάλ.) — Λεξ. Βλαστ. γρομπούλι' Εύβ. ("Ακρ. κ.ά.) "Ηπ. ("Αγναντ. 'Αρτοπ. Ζαγόρ. Κουκούλ. Πλατανοῦς. Πράμαντ.) Μακεδ. (Καστορ. Κοζ.) Σάμ. Στερελλ. (Αίτωλ. 'Ακαρν. Καλοσκοπ. Ναύπακτ. Παρνασσ. Περίστ. Τριχων. Φθιώτ. Φωκ.) γρομπούλι' "Ηπ. (Ιωάνν. Πάργ.) γρομπούλι Πελοπν. (Βλαχοκερ. Τεγ.) γρομπούλι Πελοπν. ("Ηλ. Τριφυλ.) κ.ά. γρομπούλι' Στερελλ. (Αίτωλ.) κ.ά. γρομπούλι Εύβ. (Μετόχ. Στρόπον.) Πελοπν. (Σουδεν.) γρομπούλι 'Αθῆν. κ.ά. γρομπούλι 'Αθῆν. Πελοπν. (Βλαχοκερ. Βερεστ. Γαργαλ. Κοπανάκ. Μανιάκ.) γρομπούλι' Σάμ. γρομπούλι' Θεσσ. (Πήλ.) γρομπούλι Πελοπν. (Κερπιν.) γρομπούλι' "Ηπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) γρομπούλι Πελοπν. (Γλαντισ.) γρομπούλι Πελοπν. (Βερεστ.)

Υποκορ. τοῦ γ ρ ο μ π ο ς.

1) Κόμβος, θρόμβος, βῶλος, ἔνθ' ἄν.: 'Ο χυλός - ὁ μούστος - ἡ ζάχαρη - τὸ ἀλάτι ἔχει γρομπούλια πολλὰ. Τὸ φαί κάνει γρομπούλια, βάρ' του νερό! Κεφαλλ. Τί γρομπούλια εἶν' αὐτὰ μέσ' 'ς τὸν καφέ! Πελοπν. (Αἰγιάλ.) Δὲν τὸν ἀνακάτωσε τὸν τραχανᾶ κ' ἔγινε οὔλο γρομπούλια Πελοπν. (Βλαχοκερ.) 'Η κουρκούτ' ἔχ' γρομπούλια "Ηπ. (Πλατανοῦς.) 'Ανακάτεψε καλὰ τὴ μυσταλευριά, γιὰ νὰ μὴν κἀνὴ γρομπούλια Πελοπν. (Λακεδ.) 'Ολο γρομπούλια εἶν' αὐτὸ τὸ βούτυρο Πελοπν. (Κερπιν.) 'Όταν ἡ στάχτη τῆς γωνιᾶς εἶναι τὸ πρῶτ' κουλουντριασμένη γρομπούλια - γρομπούλια, τότε θὰ βρέξῃ Πελοπν. (Κοπανάκ.) Γιῶν' κι γρομπούλια τοῦ γλυκοῦ Στερελλ. (Αἰτωλ.) Μὴ ρίχν' 'ς τ' ἀλεύρ' 'ς τοῦ ζιστοῦ νερό, μαζεύει γρομπούλια Μακεδ. (Καστορ.) Τὸ μαξιλάρι μου ἔχει γρομπούλια καὶ δὲ μπορῶ νὰ κοιμηθῶ 'Αθῆν. Τὸ στρωματσάκι τοῦ κοπελιοῦ εἶναι γεμάτο γρομπούλια (στρωματσάκι = στρωματάκι) Κρήτ. (Κίσ.) Κακὸ εἶναι τὸ στημόνι, ἔχει γρομπούλια καὶ θὰ φαίνονται στὸ φαδὸ αὐτόθ. β) Τρίμμα, ἰδίως ἐπὶ τυροῦ ἢ ζύμης κ.τ.δ. Πελοπν. ("Ηλ. Τριφυλ.) κ.ά. Συνών. μ ν ρ μ η τ ξ ε λ ι. γ) Κατὰ πληθ., ἔδωκεμα ἐκ διαφορῶν βραστῶν ὁσπρίων προσφερόμενον τὴν ἡμέραν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Κεφαλλ. 2) Οἰονδήποτε τεμάχιον πράγματος σφαιρικοῦ ἢ σχεδὸν σφαιρικοῦ, ἰδίως ἐπὶ τυροῦ, κηροῦ κ.ά. Εύβ. ("Ακρ. Στρόπον. κ.ά.) "Ηπ. ('Αργυρόκ. Δερβίτσ. Ζαγόρ. 'Ιωάνν. Λάκκ. Σούλ. Πράμαντ. κ.ά.) Στερελλ. (Καλοσκοπ. Παρνασσ. Περίστ.) — Λεξ. Βλαστ.: "Ενα γρομπούλι' ζάχαρ' Στερελλ. (Παρνασσ.) "Ενα γρομπούλι' χιόν' "Ηπ. (Ιωάνν.) "Ενα γρομπούλι' τυρὶ Εύβ. ("Ακρ.) Βγάλ' μ' ἀπ' τοῦ τουμάρ' ἕνα γρομπούλι' τυρὶ "Ηπ. (Πράμαντ.) "Εφκεσακα τρία γρομπούλια κιρὶ (=τρεῖς βῶλους κηροῦ) "Ηπ. (Ζαγόρ.) || 'Ασμ.

'Αγάπησα κ' ἐγὼ ὁρφανὸ ἕνα γρομπούλι χιόνι

κι ὅσο νὰ μῶ κι ὅσο νὰ βγῶ, ἀρχίνησε νὰ λειώνῃ.

"Ηπ. β) Στρογγύλη πέτρα, κυρίως ὅχθης ποταμοῦ ἢ θαλάσσης "Ηπ. (Δερβίτσ. κ.ά.) Στερελλ. (Περίστ.): "Εχου 'ς τοῦ σπίτι μ' ἕνα γρομπούλι' γιὰ νὰ τρίβου τ' ἀλάτ' Περίστ. Θὰ τρίβου τ' ἀλάτ' μὲ τοῦ γρομπούλι' μ' αὐτόθ. Τὸν ἐκνηγοῦσε μ' ἕνα γρομπούλι Δερβίτσ. Μ' πέταξε τρία - τέσσερα γρομπούλια, ἀλλὰ δὲ μὲ πῆρε κἀν'να "Ηπ. γ) Σφαιρίδιον ἐκ τέφρας ἐμποτισμένον μὲ πετρέλαιον χρησιμοποιούμενον εἰς μεγάλον ἀριθμὸν διὰ τὴν φωταγωγῆσιν τῶν πλατειῶν τῶν χωρίων κατὰ τὰς νυκτερινὰς διασκεδάσεις καὶ χοροὺς "Ηπ. (Ζαγόρ.) δ) Μεταφ., σωρός, κορυβόρι "Ηπ. (Μέγα Περιστ.) Στερελλ. (Τριχων.): "Εφυγεν ὁ Μάρτης, ποὺ εἶχε μάσει τὸν κόσμον σωρό, γρο-

μπούλι μὲ τίς ἰδιοτροπίες τοῦ "Ηπ. (Μέγα Περιστ.) Τάμα-θι γρομπούλι' τὰ γράμματα (εἰρων., δηλ. ὅλα μαζί, ἐπομένως δὲν ἔμαθε τίποτε) Στερελλ. (Τριχων.) "Αμα τῶδουσις λιπτά αὐτ'νοῦ, θὰ τὰ πάρ' 'ς γρομπούλι' πάλι (εἰρων., μαζεμένα, δηλ. δὲν θὰ σοῦ ἐπιστρέψῃ τίποτε) αὐτόθ. ε) Μετων., ἄνθρωπος κοντός, καχεκτικός, κυφός Εύβ. (Στρόπον.) "Ηπ. Στερελλ. (Περίστ.): "Ενα γρομπούλι' πόμεινι ἢ κακόμοιρον Στρόπον. Τὰ βάσανα κ' ἡ πείνα τοὺν κατάντ'σαν γρομπούλι' Περίστ. 3) 'Εξόγκωμα, ὀγκίδιον, ἐξοίδημα, τύλος 'Αθῆν. Εύβ. (Μετόχ. Στρόπον.) Θεσσ. (Πήλ.) Ζάκ. (Μαχαιράδ.) "Ηπ. ('Αρτοπ. Ζαγόρ. 'Ιωάνν. Κόκκιν. Κουκούλ.) Μακεδ. (Καστορ.) Πελοπν. (Βλαχοκερ. Γαργαλ. Δάρα 'Αρκαδ. Κορινθ. Μανιάκ. Φιγάλ.) Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ. 'Ακαρν. Καλοσκοπ. Παρνασσ. Περίστ. Τριχων. Φθιώτ. Φωκ.): Χτύπ'σα 'ς τοῦ κιφάλ' κι γίν'gan γρομπούλια Καστορ. "Εκαμι γρομπούλι' 'ς τοῦ κιφάλ' Φθιώτ. Φωκ. "Εβγαλε ἕνα γρομπούλι πάνω 'ς τὸ κούτελο Μαχαιράδ. "Εχω ἕνα γρομπούλι 'ς τὸ σβέρκο ἴσαμε ἕνα καρύδι μικρὸ Βλαχοκερ. "Εχω ἕνα γρομπούλι πίσω ἀπὸ τ' ἀφτί Δάρα 'Αρκαδ. "Εβγαλα 'ς τοῦ λιμὸ μ' ἕνα γρομπούλι' Αἰτωλ. "Εβγαίνει ἕνα γρομπούλι ἀπ' κάτω ἀπ' τ'ν ἀμασκάλη κι δὲ μπορεῖ νὰ δοῦ σείση τοῦ χέρ' τ' Στρόπον. "Εχου ἕνα γρομπούλι' 'ς τὴ βλάτη μ' Τριχων. Βγάνουνε τὰ πρόβατα ἀβγουλῆθρες 'ς τὰ μαστάρια, καὶ γρομπούλια ὅπως εἶναι τ' ἀβγά, τὰ πονεῖ καὶ φοφᾶνε Μανιάκ. "Εχου ἕνα γρομπούλι' 'ς τὴ γ'λιὰ μ' κι μὲ τρώει πούλν Πήλ. "Εβγαλε καὶ γρομπούλια 'ς τὸ κορμί του Δάρα 'Αρκαδ. Πέταξ' ἕνα γρομπούλι τὸ κορμί του ἴδια μὲ τὸ γρόθο μου Μετόχ. "Η Λέν' ἔβγαλι 'ς τοῦ χέρι τ'ς ἕνα γρομπούλι' μικρὸ σὰ λιφτόκαρου Κουκούλ. Δὲ γάνει, πιδὶ μ', νὰ κοιτᾶς τ' ἀστέρια, γιὰτὶ βγάν' 'ς τὰ χέρια σ' κατ' γρομπούλια, τίς ἀστεριές (= ἀκροχορδόνες) 'Αρτοπ. Στερελλ. "Εβγαλα ἕνα γρομπούλι' 'ς τοῦ πονδάρη μ' Φθιώτ. Φωκ. Συνών. γ ρ ο μ π ᾶ λ ι 3, γ ρ ο μ π ο ς 3, ε λ ι ᾶ, κ α ρ ο ὕ μ π α λ ο, π ρ η σ κ ᾶ ρ ι. β) Οἱ ἐξωγκωμένοι τραχηλικοὶ ἀδένες 'Αθῆν. "Ηπ. (Ιωάνν.) κ.ά.: Πιάνω ἀπ' ἔξω τὸ λαιμὸ μου κι ἔχει καὶ γρομπούλια 'Αθῆν. 4) Γ ρ ο μ π ο ς 4, τὸ ὅπ. βλ., "Ηπ.

γρομπουλιάζω ἑνιαχ. γρομπουλιάζω Κρήτ. (Κίσ. κ.ά.) γρομπουλιάζουρ ἑνι Τσακων. γρομπουλιάζω "Ηπ. Πελοπν. (Δάρα 'Αρκαδ. "Ηλ. Κορινθ. Λακεδ.) Στερελλ. (Ναύπακτ.) γρομπουλιάζω 'Αθῆν. Πελοπν. (Βλαχοκερ. Γαργαλ.) γρομπ'λιάζου "Ηπ. (Πλατανοῦς. Πρέβ.) Σάμ. Στερελλ. (Φθιώτ.) γρομπουλιάζω Πελοπν. (Δάρα 'Αρκαδ. Κορινθ.) Στερελλ. γρομπ'λιάζου Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ ρ ο μ π ο ὕ λ ι

1) Σχηματίζω γ ρ ο μ π ο ὕ λ ι α, θρομβοῦμαι, βωλιάζω ἔνθ' ἄν.: 'Ο χυλὸς γρομπουλίωσε, δάρ' τονε λιγούλι μὲ τὸ πιρουνί Πελοπν. (Δάρα 'Αρκαδ.) 'Ανακάτιφι τοὺν δραχανᾶ, θὰ γρομπ'λιάσ'! Στερελλ. (Φθιώτ.) Δὲν τὸ ἀνακάτεψε καλὰ τὸ φαί καὶ γρομπουλίωσε Πελοπν. (Λακεδ.) Σγρομπουλίωσε ἢ φάβα ἀνακάτω τηνέ! Πελοπν. (Γαργαλ.) Τ' ἄφηκε τὸ γάλα καὶ σγρομπουλίωσε Πελοπν. (Βλαχοκερ.) "Ερριξα κρύο νερό 'ς τὸ ἀλεύρι καὶ γρομπουλίωσε Πελοπν. (Δάρα 'Αρκαδ.) "Αμα, καθὼς ἀλέθιτι 'ς τοῦ μύλου τ' ἀλεύρ', γρομπ'λιάξ', εἶνι καλὸ Στερελλ. (Αἰτωλ.) Γρομπουλίωσι τοῦ κακάου "Ηπ. (Πλατανοῦς.) Γρομπούλιωσε τὸ χυλὸ καὶ δὲ δίεται (χυλὸς = ζωμὸς πηκτὸς ἀπὸ βρασμένον σιτάρι προοριζόμενον διὰ κόλλυβα) Κρήτ. (Κίσ.) Συνών. β ω λ ι ᾶ ζ ω, γ ρ ο μ π α λ ι ᾶ ζ ω, γ ρ ο μ π ι ᾶ ζ ω, κ ο υ λ ο υ ρ -

